

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΗΝΑ

Ο ΦΟΒΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΘΕΩΡΗΣΗ ΑΝΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΠΛΑΝΩΝ ΤΩΝ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΥΤΩΝ

Ὁ Θεὸς ὁ πανάγιος, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός, τὸ Πνεῦμα, ὁ μόνος ἀληθινὸς καὶ φιλόανθρωπος, μετὰ τὴν θείαν ἐνανθρώπησην τοῦ δευτέρου προσώπου ἀπὸ τὴν Παναγία ἀπεκάλυψε εἰς τὸ πλάσμα Του, τὸν ἄνθρωπον, ὅλην τὴν ἀλήθειαν περὶ τῆς Δημιουργίας τοῦ κόσμου, τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου¹. Γιὰ τὴν Δημιουργίαν τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἔχουν γραφῆ ἱκανὰ μέσα ἀπὸ τὶς γραφίδες τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων καὶ Πατέρων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας².

Ἐμεῖς θὰ ἀσχοληθοῦμε μετὰ τὸ Μυστήριον τοῦ θανάτου, μάλιστα δὲ τοῦ φόβου ποὺ προκαλεῖται ἐξαιτίας τῆς ἐνδύμησός του καὶ γιὰ τὸ πῶς ἀντιμετωπίζεται (ὁ θάνατος), μετὰ τὴν γνώμονα τὸ λόγον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ αὐτὸ, γιὰ νὰ ξεσκεπαστοῦν κάποιοι ἐπώνυμοι ἀπατεωνίσκοι ψευτοδιδάσκαλοι, ποὺ αὐτοαποκαλοῦνται «ψυχοθεραπευτές», ἐνῶ οἱ ἴδιοι εἶναι ψυχικὰ ἄρρωστοι. Αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς δυστυχεῖς, ἀφοῦ τοὺς βόλεψε ἡ νέα ἐποχὴ, ἰσχυρίζονται ὅτι κατέχουν τὸ φάρμακον γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸ φόβον τοῦ θανάτου. Κάνουν διαλέξεις, δίνουν συνεντεύξεις, ζοῦν σὲ κοσμικὴ γλιδὴν, θεραπεύοντας ὁ ἓνας τὰ πάθη τοῦ ἄλλου. Ἄν ὅμως τοὺς προσέξεις βαθυτέρα, ὁ ψυχικὸς τους κόσμος εἶναι ἰσοπεδωμένος, κατεστραμμένος. Ἀνόητοι ὄντες κατὰ τὸ ψαλμικὸν «εἶπε ἄφρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι Θεός»³ καὶ διεστραμμένοι κατὰ τὸ εὐαγγελικὸν «ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη! ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν;»⁴ ἀναμασοῦν, ὡς οἱ κύνες, παλαιῆς καὶ νεώτερες διδασκαλίαι, ἀθέων, ὑλιστῶν, καὶ ἄλλων κτηνανθρώπων, ὅπως ἀρέσκονται νὰ χαρακτηρίζονται οἱ ἴδιοι, (ἀπόγονοι τῶν χιμπατζήδων). Ἄς γληντήσουμε, λένε, «φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποδινήσκομεν»⁵, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν γνώμη τους δὲν ὑπάρχει οὔτε Θεὸς οὔτε ψυχὴ ποὺ νὰ χωρίζεται ἀπὸ τὸ σῶμα οὔτε ζωὴ αἰώνιος. Ὅλα τελειώνουν μετὰ τὸν ἐγκεφαλικὸν θάνατον καὶ ὀδηγοῦνται στὸ μηδέν. Τὰ ἀφεντικὰ τους τοὺς χρησιμοποιοῦν ὡς φερέφωνα καὶ προαγγέλους τῆς παγκόσμιας δικτατορίας τους. Καὶ αὐτὸ, γιὰ τὴν ὥρα ποὺ οἱ ψυχασθενεῖς ψυχοθεραπευτὲς περιφέρονται ἀνά τὸν

¹ «Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.» Ἰω. α' 14.

² «τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἥ τε ἀίδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θεϊότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους», Ρωμ. α' 20· «οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα», Ψαλμ. ιη' 1.

³ Ψαλμ. ιγ' 1.

⁴ Ματθ. ιζ' 17.

⁵ Ἦσ. κβ' 13. Α' Κορ. ιε' 32.

κόσμον (ἦρθαν καὶ στήν Ἑλλάδα δυστυχῶς⁶) ἀναμασώντας τὸ δυσῶδες ἐξέραμα τῆς ἀθείας τους, ταυτόχρονα οὗτοι καὶ οἱ ὅμοιοι μὲ αὐτοὺς δόλιοι ἔμποροι ψυχῶν καὶ σωμάτων (ἀφεντικὰ τοὺς ἀποκαλοῦν οἱ δικοὶ τους):

α) Ἐτοιμάζουν τὸ παγκόσμιο σφράγισμα⁷,

β) ἐκβιάζουν τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀποδεχτοῦν τὸν πανσεξουαλισμὸ καὶ κάθε εἶδους σαρκική διαστροφή σὰν δῆθεν φυσικὸ τρόπο ζωῆς (βλ. ὁμοφυλοφιλία) καὶ ἄλλες ἠλιθίες θεωρίες κάποιων σεξολόγων στὰ τηλεοπτικὰ παράθυρα, ὅπως ἐπίσης προετοιμάζονται νὰ εἰσαγάγουν ὡς μὴ ὀφείλε καὶ τὴ σεξουαλικὴ διαπαιδαγώγηση στὴ δημόσια ἐκπαίδευση καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν τρυφερὴ ἡλικία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Ἀλίμονον. Ποῦ φθάσαμε!!!

Ἀπώτερος σκοπὸς ὅλων αὐτῶν εἶναι, καὶ εἶναι ὁρατὸ αὐτό, ὁ κάθε παιδευστικὸς, ὁμοφυλόφιλος, ἔμπορος ναρκωτικῶν ἢ ὀπλῶν καὶ ὄλοι οἱ ἄλλοι παρεκβατικοὶ ψυχανώμαλοι, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, νὰ θρῖσκουν εὐκολὰ τὶς «λειῖες» τους στὰ πρόσωπα ἀθῶων τρυφερῶν μικρῶν παιδιῶν ἢ ἀνυπεράσπιστων μεγαλυτέρων στὴν ἡλικία. Γνωρίζουν καλὰ ὅτι ἀνθρωποὶ χωρὶς Θεό, χωρὶς ἰδανικὰ μὲ μοναδικὸ «ὄραμα» τὸ μηδὲν καὶ τὸ τίποτα δὲν ἔχουν ἰσχυρὲς ἀντιστάσεις, καμμία ἐλπίδα καὶ τοιουτοτρόπως ἀποτελοῦν πρόσφορο ἔδαφος σὲ κάθε εἶδους

⁶ Βλ. τὴ διάλεξη ποὺ ἔδωσε ὁ ἄδελφός Ἰρβιν Γιάλουμ στὶς 31 Μαρτίου στὸ Μέγαρο Μουσικῆς στὴν Ἀθήνα.

⁷ Βλ. κάρτες υγείας ποὺ θὰ ἰσχύσουν ὑποχρεωτικὰ ἀπὸ 1/7/09 στὴν πατρίδα μας, ποὺ ἔρχονται νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὰ ὅσα ἡ Θεία Ἀποκάλυψη γράφει: «καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δώσωσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν, καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶ καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ ἑξήκοντα ἑπτὰ.» Ἀποκ. γ' 16 – 18. Μετάφραση Π. Τρεμπέλα: «Καὶ ἐνεργεῖ ὄλοι, οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἐλεύθεροι καὶ οἱ δούλοι, νὰ δηλώσουν τελείαν ὑποταγὴν εἰς τὸ θηρίον καὶ νὰ τοὺς δώσουν χάραγμα καὶ σφραγίδα ἀνεξάλειπτον εἰς τὸ δεξιὸν τους χερί ἢ εἰς τὸ μέτωπόν τους, ὥστε δι' αὐτοῦ νὰ φαίνεται δημοσίᾳ καὶ καθαρά, ὅτι εἶναι δούλοι τοῦ θηρίου. Καὶ ἐνεργεῖ καὶ ἀποκλεισμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ὥστε κανεὶς νὰ μὴ ἤμπορῇ νὰ ἀγοράσῃ ἢ νὰ πωλήσῃ παρὰ μόνον ἐκεῖνος, ποὺ ἔχει τὴν σφραγίδα καὶ τὸ χάραγμα. Εἶναι δὲ ἡ σφραγίδα αὐτὴ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ ὁ ἀριθμὸς, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ἄθροισμα τῆς ἀριθμητικῆς ἀξίας ἐκάστου γράμματος τοῦ ὀνόματος του. Ἐδῶ εἶναι ἡ θεία σοφία ἢ κρυμμένη ἀπὸ τοὺς μακρὰν τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπους. Ὅποιος ἔχει νοῦν φωτισμένον, ἅς ἀριθμήσῃ τοὺς ἀριθμοὺς, ποὺ κάθε γράμμα τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀντιχρίστου σημαίνει, καὶ ἅς ἀριθμήσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου. Διότι δὲν εἶναι ἀριθμὸς ὀνόματος ὑπερανθρώπου καὶ ὑπερφυσικοῦ προσώπου, ἀλλ' ἀριθμὸς ὀνόματος ἀνθρώπου. Καὶ ὁ ἀριθμὸς, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ ἄθροισμα τῆς ἀριθμητικῆς ἀξίας ἐνὸς ἐκάστου γράμματος τοῦ ὀνόματος τοῦ θηρίου, εἶναι ἐξακόσια ἐξήκοντα ἑξήκοντα ἢ ΧΞς = ὄνομα ποὺ ἀντιτίθεται καὶ πλαστογραφεῖ καὶ διαλύει τὸ ὄνομα Χριστός.» Ἐχοντας λοιπὸν ὑπ' ὄψιν τὰ τῆς Θείας Ἀποκαλύψεως ἅς παραβάλλουμε τὶς προβλέψεις γιὰ τὴν «κάρτα υγείας». Σύμφωνα μὲ αὐτές, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ παραλαβὴ τῆς κάρτας θὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ, διότι στὴν ἀντίθετη περίπτωσις ὁ ἀρνησάμενος τὴν παραλαβὴν δὲ θὰ μπορεῖ νὰ ἐργασθῇ, νὰ ἀσφαλισθῇ, νὰ ἔχει ἰατροφαρμακευτικὴ καὶ νοσοκομειακὴ περίθαλψη, νὰ συνταξιοδοτηθῇ, νὰ ἔχει κάθε ἄλλη παροχὴ, ἐπίδομα ἢ βοήθημα (αὐτὰ ἀναγράφονται στὸ συνοδευτικὸ ἔγγραφο τῆς κάρτας ποὺ ἀποστέλλει στοὺς ἀσφαλισμένους τὸ Ὑπουργεῖο Ἀπασχόλησης καὶ Κοινωνικῆς Προστασίας). Ἐπίσης παραπέμπουμε σὲ δηλώσεις τῶν πρώην ὑπουργῶν ἐξωτερικῶν, Κου Θεοδώρου Παγκάλου καὶ Γ. Πασχαλίδη, ὅπως καὶ τοῦ πρώην εὐρωβουλευτοῦ Ν. Δ. Κου. Παύλου Σαρλῆ σὲ τηλεοπτικὴ ἐκπομπὴ τοῦ Mega μὲ τὸν Κο Ν. Χατζηνικολάου («ἐνώπιος ἐνωπίω»), ποὺ παραδέχτηκαν «τὴν παρουσίαν τοῦ 666 σὲ ὅλα τὰ μηχανογραφικὰ συστήματα». Πρὸβλ. ἐπίσης καὶ τὰ ὅσα διδάσκει ὁ ἅγιος Ἀρέθας Ἐπίσκοπος Καισαρείας, στὸ ἔργο του «ἐξήγησις τῆς Ἱερᾶς Ἀποκαλύψεως» (PG 106) ὅτι τὸ χάραγμα θὰ δοθῇ σὰν «ψῆφος ἐντρίβη καὶ ἐγνωσμένη ἀνθρώποις.» Ὁ ὅρος «ψῆφος ἐντρίβη» σημαίνει πλακιδίου καθημερινῆς χρήσης. Ἐπίσης ὁ ἅγιος Ἐφραίμ, στὸ λόγο του «περὶ ἐμφάνιστος τοῦ ἀντιχρίστου» μᾶς πληροφορεῖ ὅτι οἱ ἀνθρωποὶ θὰ βαστάζουν τὸ σημάδι τοῦ ἀντιχρίστου πρὶν νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἀντίχριστος.

διαστροφές. Έτσι εξηγείται και η χαλαρή αντίσταση ή μάλλον αδιαφορία της κοινωνίας μας σήμερα - εκτός βέβαια αυτών που αντιστέκονται και καταγγέλουν - στα ακούσματα βιασμών, φόνων στα σχολεία, κλοπών και σε κραυγές, όπως «δεν έχω καμμία εκτίμηση στον εαυτό μου, στη ζωή μου ή στη ζωή των άλλων», δηλαδή όλοι είναι στόχοι όλων.

Αλήθεια, ποιός θα καταγγείλει και θα δικάσει όλους αυτούς τους ηθικούς ατυργούς, λέγω, των πρακτομένων εγκλημάτων σήμερα; Αναμένομεν.

Όμως ήλθε πλέον η ώρα να ακουσθεί ο αυθεντικός λόγος του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, του Βασιλέως της δόξης, σε ό, τι αφορά το Μυστήριο του θανάτου, και του σχετικού φόβου που απορρέει από αυτόν. Και αυτό για να ξεσκεπαστούν οι προκλητικοί και ξεδιάντροποι λαοπλάνοι.

Λέμε λοιπόν: Ο Κύριός μας Ιησούς, με την Σταύρωση και την Ανάστασή Του κατήγγησε το διάβολο, την αμαρτία, το θάνατο. Απέθανε δια τας αμαρτίας ημών «και ήγέρθη δια την δικαιοσιν ημών» κατά τας Γραφάς⁸. Μετά Χριστόν δὲν ὑπάρχει θάνατος, ἀλλὰ κοίμησις και ἀνάστασις και ζωή.

Πιο συγκεκριμένα, με το θάνατο του Λαζάρου ο Κύριος λέει στους μαθητές Του: «Λάζαρος ο φίλος ημών κεκοιμήται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνήσω αὐτόν.»⁹ Πρώτη απόδειξη. Κοιμήσις λοιπόν και όχι θάνατος. Ακόμη, στη συνάντησή με την αδελφή του Λαζάρου, τη Μάρθα, όταν εκείνη του είπε το: «εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει»¹⁰, ο Κύριος ἀπήντησε «ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου»¹¹. Όταν δὲ ἐκείνη ἀνταπάντησε ὅτι τὸ γνωρίζει, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἐσχάτη ἡμέρα (δηλ. τὴ Δευτέρα Παρουσία), ὁ Χριστός μας τὴν διαβεβαίωσε «ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις και ἡ ζωή. ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται· και πᾶς ὁ ζῶν και πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. πιστεύεις τοῦτο;»¹² τῆς εἶπε.

Τί βλέπουμε ἐδῶ; Ὅτι ἡ ἀλήθεια πὸ ὁμολογοῦμε στὸ Σύμβολο τῆς πίστεως «προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν» εἶναι γνωστὴ στὴν Ἐκκλησία μας ὡς γνήσια διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Μάρθας και τῆς Μαρίας και τοῦ Λαζάρου.

Αὐτὴν τὴν ἀλήθεια θεβαιώνουν με τὴ ζωή τους τὰ μέλη τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, οἱ ἅγιοι μας. Κατ' ἐξοχὴν δὲ ἐκεῖνοι πὸ τὰ ἅγια σκηνώματά τους, ὁλόσωμα, μυροβλύζοντα και θαυματουργούντα, ἀντιστέκονται στὴ φθορὰ τοῦ χρόνου εἰς ἀγαλλίασιν τῶν πιστῶν τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας και καταισχύνη τῶν ἀπίστων «ψυχοθεραπευτῶν».

Έτσι ἡ Ἐκκλησία μας ψάλλει και κηρύττει «μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες»¹³.

⁸ Ρωμ. δ' 24.

⁹ Ιω. ια' 11.

¹⁰ Ιω. ια' 21.

¹¹ Ιω. ια' 15.

¹² Ιω. ια' 26.

¹³ Αποκ. ιδ' 13.

Στὸν Πανάγιο Τάφο, στὴν Ἱερουσαλήμ, τὸ Ἅγιον Φῶς ὑποδεικνύει ἀκριβῶς τὸν Τάφο πού εἶναι πλέον κενός. Οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι προσφωνήσαντες τὶς Μυροφόρες εἶπαν μὴ φοβείσθε ἐσεῖς¹⁴. Ὁ ἀναστάς Κύριος ὡς πρῶτον χαιρετισμὸ μετὰ τὸ μὴ φοβείσθε στὶς ἴδιες Μυροφόρες ἀπευθύνει τὸ «χαίρετε»¹⁵.

Ἴδου λοιπὸν ἡ ἐν Χριστῷ ἀπάντησις στὸ Μυστήριον τοῦ θανάτου. Κανένας φόβος πλέον. Ἄντι λύπης χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις. Μὲ τὴν κοιμήσή μας ἔχουμε τὴ βεβαιότητα οἱ πιστοί, ὅτι πηγαίνουμε κοντὰ στὸ Σωτῆρα μας Χριστό, γιὰ αὐτὸ ἡ ζωὴ μας ἐδῶ στὴ γῆ εἶναι μιὰ συνεχῆς δοξολογία καὶ εὐχαριστία.

Ὁ Κύριος μᾶς ἔσωσε ὀριστικὰ ἀπὸ τὸ θάνατο πού ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι μὲ δική μας ὑπαιτιότητα δημιουργήσαμε γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς μας ἐδῶ στὴ γῆ.

Ἐπειδὴ λοιπὸν χωρὶς τὴν ἄκτιστον Χάριν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν πού ἐκόμισε ὁ Σωτῆρας Χριστός, κανεὶς δὲ μπορεῖ νὰ νικήσει τὸ φόβο τοῦ θανάτου, ἀναπόφευκτα αὐτοὶ πού ἀρνοῦνται τὸν Ἀναστάντα Χριστό καὶ τὴν Ἀνάστασις ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ ὁδηγοῦνται σὲ διαβολικὴ σκλαβιά, αἰώνια στενοχώρια, ἀγιάτρευτη κατάθλιψη καὶ σχιζοφρένεια.

Πρέπει ὅμως νὰ τονιστεῖ, σὲ ὅ, τι ἀφορᾷ τὶς ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος φέρεται μακαρίως καὶ αἰωνίως πρὸς τὸ Ὑπέρτατο ἀγαθόν, τὴ θεὰ τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, «θεοῦται πάσων τὴν θέωσιν πού προσφέρει ὁ ἀναστάς Κύριος ζῶν αἰωνίως ἐντὸς τοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀκτίστου Φωτὸς τοῦ Προσώπου Του.» Δὲν «θεοποιεῖται», ὡς ἰσχυρίζονται «οἱ σοφοί» ἄσοφοι καὶ μωροὶ ψυχοθεραπευτές, διὰ τῶν ῥῶν καὶ ἐκροῶν τῶν συμπαντικῶν ὑλικῶν καὶ μὴ ἐνεργειῶν τῶν διαφόρων θεοσοφικῶν συστημάτων.

Στὴν ἀπέναντι ὄχθη λοιπὸν οἱ Ὀρθόδοξοι πιστοὶ γνωρίζοντας καὶ βιώνοντας τὸν αἰώνιο λόγο τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, Κυρίου Ἰησοῦ, ἀγωνίζονται νὰ πατάξουν, νὰ νεκρώσουν τὰ πάθη τους, τὸν παλαιὸ δηλαδὴ ἄνθρωπο (παλιάνθρωπο), πού γνώρισμά του ἔχει τὴν ἐπιθυμία τῆς σαρκός, τὴν ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τὴν ἀλαζονεία τοῦ βίου. Μὲ ἀπόλυτη δὲ γαλήνη κοιτάζουμε τὸ θάνατο στὰ μάτια χωρὶς φόβο, ἀλλὰ μὲ προσμονὴ καὶ χαρὰ, ἐπειδὴ ἐπανερχόμαστε μέσῳ αὐτοῦ στὴν αἰώνια πατρίδα μας, στὸ ἀνέσπερο φῶς τοῦ Παραδείσου, πού εἶναι ὁ Χριστός μας.

Ἄς βροντοφωνάξουμε ἀδελφοί μου, ἅς ψάλλουμε, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶνι χαρισάμενος καὶ μὲ ἀπόλυτη ἐλπίδα, ἅς ρωτήσουμε εὐθέως τὸν καταργηθέντα θάνατο καὶ τὸν καταπατηθέντα διάβολο, πού σου θάνατε τὸ νεῖκος; πού σου ἄδῃ τὸ κέντρον; ἀνέστη Χριστός, καὶ πεπτώκασι δαίμονες, ἀνέστη Χριστὸς καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

¹⁴ Ματθ. κη' 5.

¹⁵ Ματθ. κη' 9.